

Samuel Richardson'ın Pamela'sının Freudcu Bir Okuması

Shadi Torabi Sarjaloo

İngiliz Edebiyatı Bölümü, Karaj Şubesi, İslami Azad Üniversitesi, Alborz, İran E-posta:
Shadi.torabi89@gmail.com

Shahram Kiaei (Sorumlu yazar)

Öğretim Üyesi, Kum Şubesi, İslami Azad Üniversitesi, Kum, İran E-posta:
shahramkiaei@yahoo.com

Geliş Tarihi: 02-09-2015

Kabul tarihi: 30-11-2015

Gelişmiş Erişim Yayınlanma Tarihi: Aralık 2015

Yayın tarihi: 01-03-2016

doi:10.7575/aiac.ijalel.v.5n.2p.30 URL: <http://dx.doi.org/10.7575/aiac.ijalel.v.5n.2p.30>

Soyut

Richardson'ın Pamela'sı (1740_1), onu Freud'un bakış açısından incelenmeye değer kılan unsurlar ve olaylarla doludur. Bu çalışma, Richardson karakterlerinin kendi çelişkili duygularını, düşüncelerini, isteklerini, dürtülerini bilinçsizce nasıl gizlemeye ve bastırmaya çalıştıklarına ve psikik dengelerini yeniden kazanmak için kaygı yüklü durumlarıyla nasıl mücadele ettiklerine odaklanmaktadır. Dahası, çift ve déjà-vu rolü, kale benzeri ortamlar, kadın kahramanın korkutucu durumları ve ayrıca efendisinin geçmiş sırrı dahil olmak üzere belirli olayların ve unsurların tekrarı Pamela'daki tekinsiz etkinin oluşmasında çok önemli bir rol oynar. Ayrıca, Richardson'ın karakterlerinin dikkate değer maskeli balo sahnesi için giyinme biçimleri ve Pamela'nın ustasının muğlak sözleri, Freud'un yoğunlaşma teorisine göre büyük ölçüde karakterlerin ruhuyla bağlantılı bir şeyi ima eder. Freud'un 'Üçlü Ruh', 'Kaygı ve Ego Savunma Mekanizmaları' ve 'Tekinsiz' kavramlarıyla ilgili olarak araştırmacı, kahramanın bilinçaltısının içeriğini ortaya çıkaran mektupları aracılığıyla kadın kahramanın ve efendisinin ruhunun derinliklerine inmeye çalışır.

Anahtar Kelimeler: Üçlü Ruh, Kaygı ve Ego Savunma Mekanizmaları, Tekinsiz

1. Giriş

Bu çalışma, Freudcu psikanalizi Richardson'ın Pamela'sına (1740-1) uyguluyor. Samuel Richardson (1689-1761), epistolar roman adı verilen yeni bir tür roman yazımı başlattığından beri on sekizinci yüzyılın en ünlü romancılarından biridir. Başlıca eserleri Pamela (1740-1), Clarissa (1747-8) ve Sir Charles Grandison'dur (1753-4). Pamela, ilk yayınında okuyucular arasında heyecan vericiydi; aynı zamanda döneminin en çok satan romanı olmuş ve Fransızcaya çevrilmiştir (Keymer 31-2). Gerçekten de, Pamela yakından ilişkili iki romandan oluşuyor. İlk iki cilt, Pamela: or, Fazilet Ödüllü (1740), on sekizinci yüzyıl İngiltere'sinin tabakalı toplumunda genç bir hizmetçi kızın evlenmeden önceki endişesini ve sonraki iki cilt, Pamela in Her Yüce Durumunda (1741) tasvir ediyordu. soylu lorduyla evliliği nedeniyle sosyal merdiveni tırmandıktan sonra, kahramanın kibar hayatındaki tedirginliği ile ilgilenildi.

Richardson, hayatının yalnızca on dört yılını etkili romanlarını yazmaya adanmasına rağmen, tüm yetişkin hayatı boyunca basım endüstrisinde aktif kaldı. Aslında başarılı bir matbaacıydı ve roman yazmaya çok geç başladı. Ayrıca Avam Kamarası için parlamento tartışmalarını basmak suretiyle güncel meseleler hakkında bilgi edindi (Doody 98). Keymer ve Sabor, romanlarının mektup biçiminin, okuyucuların geçmişe bakışın etkileriyle engellenemeyen bilinç gelgitlerine erişmesini sağladığını iddia ediyor. Daha sonra Richardson'ın kendisi bu tekniğe "ana yazma" adını verdi. İlişkili iki özelliği açıklığa kavuşturdukları için, bu teknik "yalnızca zaman içindeki bilinç akışını kaydetme kapasitesini değil, aynı zamanda her şeyden önce 'anların' anlık psikolojik etkisine odaklanarak, anlatım ve krizin dramatik senkronizasyonlarını mükemmel bir şekilde yakalar. dönüm noktaları veya kritik kavşaklar anlamında" (21).

1.1. Sorunun Tanımlanması

Psikanalitik kavramlar uzun süredir hayatımızın ayrılmaz bir parçası olmuştur. Bu kavramların önemini takdir ediyoruz, çünkü hayatımızı güçlü bir şekilde etkiliyorlar ve bu temel kavramları anlayarak, kavrayarak ve uygulayarak içimizde bir şaşkınlık duygusu uyandıran insan davranışını kavrayabiliyoruz. Böylece, psikanalitik kavramların uygulanması yoluyla insan davranışıyla ilişkilendirilen edebi metinlerin imalarını derinlemesine kavrayabiliriz (Tyson 11). Freud'un psikolojiye katkıları çok geniştir ve insan ruhunda derin bir şeye dokunan birçok teori sunmuştur ve çeşitli davranışlarımızın nedenlerini analiz edebiliriz.

Richardson, Pamela'nın karakterini, inatçı direnişi ve abartılı iyiliğiyle asil doğumlu şehvet düşkün efendisinde ahlaki reform sağlayan bir peri masalındaki bir melek gibi temsil etti. Gerçekten de, kahramanını on sekizinci yüzyıl İngiltere toplumunun gençleri arasında ahlaki ilkeleri yaymak için mükemmel bir ahlaki model olabilecek bir erdem ve dindarlık kaynağı olarak tasvir etti, ancak Richardson'ın karakterlerinin davranışları için içsel motivasyonları.

daha karmaşıktır ve kahramanın abartılı bağışlaması kadar ahlaki dönüşümü de yazarın roman boyunca anlattığı kadar basit olamaz. Richardson'ın çalışmaları kültürel, dilbilimsel, cinsiyet meseleleri, psikolojik, feminist ve Marksist gibi farklı bakış açılarıyla incelenmiştir, ancak bu araştırma çoğunlukla Freud'un 'Üçlü Ruh', 'Kaygı ve Ego Savunma Mekanizmaları' kavramlarına saygı duyan psikolojik okuma ile ilgilidir. ' ve Richardson'ın Pamela'sındaki 'Tekinsiz' .

Yukarıdaki Freud'un kavramlarıyla ilgili olarak, araştırmacı, kadın kahramanın psişesinin derinliklerine ulaşmak ve gizli ve çelişkili duyguları, korkuları, arzuları ve kaygıları dahil olmak üzere bilinçaltının içeriğini ortaya çıkarmak için mektuplarını inceler. Ayrıca araştırmacı, Pamela'nın mektuplarındaki tanımına dayanarak Pamela'nın zıt rolü olan ustasının davranışını keşfetmeye devam eder. Problemin nasıl doğrulandığını kanıtlamak için bu tezde cevaplanması gereken bazı sorular vardır:

1. Freud'un 'Kaygı ve Ego Savunma Mekanizmaları' kavramına göre, Pamela'da ana karakterlerin iç ve dış motivasyonları ne gösteriyor ?
2. Freud'un 'tekinsiz' kavramı Pamela'da nasıl izlenebilir ?
3. Adı geçen romanda eroinin hiperaktif süperegosunun şekillenmesinde etkili olan unsurlar nelerdir?

2. Metodoloji

Yirminci yüzyılın çalkantıları, ekonomik ve sosyal nedenlerin yanı sıra insan kişiliği ve insan ilişkileriyle de bağlantılıdır, ancak kaygı, kendini parçalama ve taciz korkusu gibi duygu ve deneyimler, psikanaliz adı verilen yeni sistematik bilgi alanının kurulmasında çok önemlidir. on dokuzuncu yüzyılın sonlarında Sigmund Freud tarafından (Eagleton 131). Psikanalize yaptığı katkılar çok geniştir ve klasik psikanalizde hala kilit bir role sahip olan radikal teorilerinden biri de bilinçdışı kavramıdır. Gardner, Freud'un bilinçdışının tanımlayıcı ve dinamik anlamı arasında ayırım yaptığını açıklığa kavuşturur ve psikanalizin onun dinamik anlamı ile ilgilendiğini savunur. Aslında, dinamik bilinçdışı duygusu, zihinsel çatışmaya yol açan bir motivasyon kaynağı olarak kabul edilir. Bu hipotez, "direnc ve aktarımın klinik fenomenleri" ile ilgili olarak tasavvur edilmiştir ve bunların kendilerini rüyalarımızda ve başarısızlıkla hafızalarımızda belli belirsiz ortaya çıkarmaktadırlar (137).

Lapsley ve Stey, ruhumuzun topografik modeli oluşturan bilinçli ve bilinçsiz olarak ayrıldığını tartışıyorlar.

Bilinçaltı, bastırılmış ve yasaklanmış fikirlerimizin ve arzularımızın deposudur ve sonunda psişik çatışmaya yol açar ve bilinçli egonun baskıcı güçlerine karşı mücadele ederler. Bilinçaltımızın içeriği mantıksız ve zamansızdır; ayrıca kendilerini boşaltmanın bir yolunu bulmaya çalışırlar (4).

1923'te Freud, üçlü model olarak adlandırılan insan ruhunun en önemli modellerinden birini temsil etti. Bu modele göre insan ruhu üç ayrı bölüme ayrılmıştır ve her parça farklı ilkelere göre kendi amacını gerçekleştirmeye çalışır (Booker 29). Nye, id'in çocukluğumuzda onunla donattığımız bir tür temel sistem olarak kabul edildiğini ifade eder. İdin amacı, herhangi bir sınırlama, kısıtlama ve yasaklama olmaksızın kendi içgüdüsel arzularını tatmin etmektir (22). Kişiliğin yöneticisi olarak ego, id'in kendi irrasyonel arzularını tatmin etmesini önlemek için mevcut psişik enerjisini uygulamaya çalışır. Rasyonel ego, gerçeklik ilkesine dayalı olarak kendi amacına ulaşmaya çalışır ve aynı zamanda id'in hem hizmetkarı hem de efendisi kabul edilir. Ustalığı, hazzı gerçekliğe hizmet edilene kadar geciktirme gücüne geri döner.

Ayrıca, kişiliğimizin adli kısmına süperego denir. Ahlaki bir arabulucu işlevi görür ve idealin tezahürüdür. Zevkten çok mükemmelliğe ulaşmaya çalışır. Freud'a göre, tüm çocuklar yavaş yavaş ebeveynlerinin etik standartlarını üç ila altı yaşları arasında içselleştirmeye başlar. Dolayısıyla çocuğun süperegosu bu uluslararası davranış kuralları tarafından oluşturulur (C. Gines ve ark. 21).

Nye, kaygının egoyu tehlike konusunda önceden uyaran bir uyarı ajanı gibi davrandığını ileri sürer. Egonun zayıflaması durumunda kaygı yoğunlaşacaktır, ancak diğer yandan ego, savunmalarından yararlanırsa çeşitli durumlara uyum sağlayacaktır. Freud, gerçeklik, nevrotik ve ahlaki kaygı olmak üzere üç tür kaygı önerir (42). Aynı şekilde, ego savunma mekanizmaları düzgün çalışmadığında da kaygı duyarız. Kaygı, yaklaşma korkusu, terk edilme korkusu, ihanet korkusu ve düşük benlik saygısı gibi temel sorunlarımızı temsil ettiği için çok önemlidir (Tyson 16).

Kendimizi kaygıdan korumak için bilinçsizce ego savunma mekanizmalarını kullanırız. Bu savunmaların uygulanması, çevredeki durumlar tarafından zayıflamış bir egonun ifadesidir. Bu savunmalar gerçeği çarpıtır ve bilinçsizce işler, ayrıca bastırma, inkar, yansıtma ve yer değiştirme gibi en yaygın olanları da vardır (43).

Freud, ego savunma mekanizmaları için beş önemli özelliği dikkate alır. İlk olarak, içgüdüleri ve dürtüleri kontrol etmenin ana aracı olarak işlev görürler ve ikincisi, bilinçsizce çalışırlar. Üçüncü özellikleri ise birbirlerinden ayrı olmalarıdır; dördüncü özellikleri de dinamik ve tersine çevrilebilir doğalarıyla ilgilidir ve son olarak "patolojik oldukları kadar uyumlu da olabilirler" (Vaillant 4).

Tekinsiz kavramı ilk kez psikiyatr Ernst Jentsch tarafından ortaya atılmıştır. Tekinsizliğin "entelektüel belirsizliğin" bir ürünü olduğunu iddia eder, bu nedenle tekinsiz bize yabancı olan bir şeyle ilgilenir. "Bir kişi çevresine ne kadar iyi yönelirse, içindeki nesneler ve olaylarla ilgili olarak tekinsiz bir şey izlenimine o kadar az hazır olur" (qtd. in Freud 931). Daha sonra Freud bu kavramı detaylandırdı.

Tanıdık içinde tuhaf, tuhaf içinde tanıdık olarak tanımladı; tekinsizlik deneyimi de bilinçaltımızda bastırılan ve bilinç yüzeyine ulaşmaya çalışan inanç ve arzularımızla ilgilidir.

Aslında tekinsiz olan, bastırılanın geri dönüşü olarak kabul edilir, çünkü bastırılanın yeniden ortaya çıkması bir korku duygusu uyandırır.

Freud, rüyaları bilinçaltı alemine giden kraliyet yolu olarak görüyordu. Rüyamız sırasında bilinçaltı arzularımızı çarpıtmaya ve yumuşatmaya çalışır, bu nedenle rüyalarımız deşifre edilmesi gereken sembolik bir metin olarak kabul edilir. Biz rüya görürken, dikkatli ego hala aktiftir ve sansürlemeye ve bir görüntüyü belirsiz bir şeye dönüştürmeye çalışır (Eagleton 136). Özüde Freud, uyuduğumuzda soyut düşüncelerimizin görsel imgelere ve dramatik anlatılara dönüştüğünü varsaydı. Ayrıca Freud, zihnin rüya yapma süreci için yeni bir terim ortaya koydu; yoğunlaşmayı içeren "rüya işi" adını verdi (Packer 35). Bu süreçte, bir rüyanın bir unsuru, bir aile köpeğinin tüm aileyi sembolize etmesi gibi, uyanık yaşamda birçok şeyi ifade eder (Hergenhahn 562).

3. Tartışma

3.1 Pamela'daki Karakterlerin Kaygıları ve Savunma Mekanizmaları

Nye, bireyin egosu zayıfladığında bilinçsizce bastırma, inkar, yer değiştirme ve yansıtma gibi ego savunma mekanizmalarını uyguladığını açıklar. Bu durum geçici ve önemsiz hale gelebilir veya ciddi olabilir ve uzun sürebilir (43). Tyson, kişinin savunmalarını düzgün bir şekilde uygulayamadığı zaman kaygı yaşadığını açıklıyor. Bu nedenle kaygı, yakınlık korkusu, terk edilme korkusu ve düşük benlik saygısı gibi temel sorunlarımızı ortaya çıkardığı için önemli bir katılım olarak kabul edilir (16). Freud, Gerçeklik Kaygısı, Nevrotik Kaygı ve Ahlak Kaygısı (Nye 42) dahil olmak üzere üç tür kaygıdan söz eder. Tahminime göre bu roman, Pamela ve efendisi Bay B.'nin ego savunma mekanizmalarını bilinçsizce kullanarak onlarla birlikte mücadele etmeye çalıştıkları endişeli durumların somutlaşmış halidir.

3.1.1 Squire B.'nin Kişiliğindeki Temel Sorunlar ve Savunmalar

Roman boyunca görebileceğimiz gibi, Squire B, yakınlık korkusuna katlanmasına neden olan terk edilme korkusundan muzdardır. Pamela'yı metresi olmaya ikna etme ısrarının kökleri, Sally Godfrey ile başarısız ilişkisi, annesini kaybetmesi ve ayrıca geçmiş yaşam tarzı gibi geçmişteki acı verici deneyimlerine dayanmaktadır. Kendini başka bir insanla duygusal bağlardan uzak tutarsa duygusal olarak güvende kalabileceğine bilinçsizce inanır. Romanın ilk sayfasında Leydi B'nin ölümünü fark ediyoruz ve annesinin ölümünden sonra annesinin çok gözde hizmetçisine ilgi duyuyor, ancak Bay B'nin sefahate yüksek sınıf bir adam olması nedeniyle evlenmeye niyeti yok. Kısmen üst sınıf ve kendi ailesi tarafından terk edilme kaygısının gerçeklik kaygısına, içgüdülerini tatmin etmek için Pamela'yı metresi olarak tutmayı tercih ediyor ve ardından başka bir ilişki yaşamaya gidiyor.

Abjadian, Pamela'nın karmaşık bir sosyal sınıf geçmişine sahip olduğunu ve fakir bir hizmetçi ile soylu efendisi arasındaki evliliğin, Richardson'ın roman boyunca tasvir ettiği kadar basit olmadığını, çünkü on sekizinci yüzyıl İngiltere'sinin sosyal konuma aşık olduğunu ve hayran olduğunu açıklıyor. e şraf ve onları kışkırttı (458). Bay B. bu gerçeğin tamamen farkındadır ve Pamela gibi alt tabakadan bir kız için sosyal konumunu feda etmeye ve e şraf ve kendi ailesi tarafından sosyal olarak dışlanmaya niyetli değildir. Bu nedenle, düşük doğumlu bir kızı büyülediğini fark ettiğinde, duygularını papaz Williams'a yansıtmaya çalışır ve kahramanın babasına yazdığı mektupta, Pamela'nın genç bir rahiple uzun mesafeli bir ilişkisi olduğunu iddia eder ve onu göndermeye karar verir. Herhangi bir onursuzluğun önüne geçmek için bir süre ülke devletine girdi.

Bunu açıklığa kavuşturmak için Shariat Kashani, Projeksiyonun bireyin korkularına, gerilimlerine ve iç çatışmalarına karşı bir tür savunma tepkisi olduğunu açıklıyor. Bu süreçte kişi, tüm nahoş davranış ve duyguları ile belirsiz dürtülerini başka bir kişiye atfetmeye çalışır (98). Bay B.'nin Bay Andrews'a yazdığı mektubunda Williams'ı papaz yapmak konusundaki kabul edilemez hissine atfettiği gibi, "Onun çok dürüst ve çok erdemli olduğuna inanıyorum; Zamanında sağlamayı umduğum, ama şu anda benim Lütfordman başka Geçimden yoksun olan genç bir Rahiple ilişkili... Ve bu nedenle onu kısa bir süreliğine yolundan çıkardım"

(Pamela 60).

Bu romanda da gördüğümüz gibi, bir hizmetçinin peşine düşmek ve onunla bariz bir şekilde ilişki yaşamak, on sekizinci yüzyıl İngiltere'sinin o hiyerarşik toplumunda bir beyefendi davranışını hak etmiyor. Bu nedenle B. kendi duygularını tanıyamaz ve kabul edemez ve bu duygularını papaz Williams'a yansıtmaya çalışır. Üstelik B, hizmetçisinin dolabına saklanıp, baygınlığı nedeniyle başarısız olan ilk cinsel saldırısını ona dendiğinde ve Pamela'nın onurunu ve erdemini korumakta ısrar etmesinden sonra, B. öfkesini ona yönelttiği için kavgacı hale gelir. "Böyle aylak fahişelerin Evimde kalmasını istemiyorum" (Pamela 33). Böylece, tüm aldaticılığını ve ikiye bölünmüşlüğü onaylar ve Bedfordshire'ın hizmetçisi Bayan Jervis'i ve daha sonra Lincolnshire hizmetçisi Bayan Jewkes'i, başkalarını aldatma becerisi nedeniyle dikkatle izlenmesi gerektiği konusunda uyarır. Tepkisinin olası açıklamalarından biri, bu hizmetçi kızın raporları nedeniyle itibarını ve şerefini kaybetme endişesi olabilir. Bunun bir sonucu olarak, yanlış davranışını ona yansıtmaya çalışır ve onu şımarık ve dürüst olmayan bir kız olmakla suçlar.

Sonunda B., Pamela'nın metresi olmaya razı olmayacağını anladığında, ondan tüm mektuplarını okumasına izin vermesini ister.

Harris, kadın kahramanın metnini efendisine teslim ettiği bölümün metinsel tecavüz olarak adlandırıldığını açıklıyor. Onları ona teslim etmek istemese de, yasal karısı olmasını sağlar (177). Pamela'ya fiziksel olarak tecavüz etmek ve onu metresi olması için tatmin etmek için tekrarlayan başarısız çabalarının ardından, ona metinsel olarak tecavüz etmeye karar verir ve mektuplarını okuyarak ve onun için öğrenmeye çalışarak kendini sakinleştirir. Gerçekten de, B. yerinden edilmekten bilinçsizce yararlanır ve hizmetkarına yazılı olarak tecavüz etme arzusu, ona fiziksel olarak tecavüz etme arzusunun yerini alır.

Üstelik yakın zamanda annesini kaybetmiştir ve terk edilme korkusuna yol açan kayıp duygusuyla bunalmıştır. Herhangi bir duygusal bağdan kendini uzak tutarsa, iktidar konumunda kalabileceğine ve o psikolojik acıyı asla yaşamayabileceğine bilinçsizce inanır. Ek olarak, B'nin kız kardeşi Lady Davers, efendisiyle yasal olarak evli olup olmadığını öğrenmek için Pamela ile tartıştığında, Pamela'ya "Ama

Korkarım ki, kendinize galip gelmenize, Masumiyetinizi kaybetmenize ve mahvettiği Aptallar Sayısına bir yenisini daha eklemenize , (Bu beni biraz şok etti!) Size Hoşnutsuzluğumu göstermekten kendimi alamıyorum" (Pamela 230). Bu nedenle, B.'nin birden fazla ilişkisi olduğu ve Pamela'nın kendi başına ulaşmaya çalışan ilk vaka olmadığı açıktır. Gerçekten de, 18. yüzyıl İngiltere'sinin sosyal kuralları, üst sınıf erkeklerin sefahatine karşı hoşgörülüydü ve eşrafin bir üyesi olarak, Bay B. ilişkiler, iktidar konumunda kalmak ve diğer bir deyişle yüzleştiği Gerçeklik Kaygısına karşı mücadele etmek için bir tür savunma olarak yakınlaşma korkusunun göstergesidir.

Ayrıca, B.'nin Sally Godfrey ile olan ve sonunda yasadışı kızı Bayan'ın doğumuna yol açan başarısız ilişkisi.

Goodwin, nevrotik kaygısının göstergesidir. İd dürtülerinin kendisine isyan etmesinden korkar ve onu başka bir belaya bulaştırır.

Sally'nin annesini düzenbazlıkla suçlayarak tüm sorumluluktan kurtulmaya çalışır. Suçunu inkar edip kendini şu şekilde haklı çıkarırken:

Kolejdeyken, birkaç Kızı olan ve onlara verecek küçük servetleri olan dul bir Leydi tarafından iyi karşılandım; ve yaşlı Hanım bunlardan birini kurdu; hak eden iyi bir Kızdı; beni onunla evliliğe çekmek için, Varisi olduğum Talih aşkına; ve bizi bir araya getirmek ve bizi bir arada bırakmak için birçok Fırsat yarattı. O zamanlar reşit değildim; ve annesinin yarısı kadar kurnaz olmayan genç Leydi, Annenin Komplosu olgunlaşmadan Adreslerime boyun eğdi ve onu tamamen hayal kırıklığına uğrattı. Bu, Pamela'm , bu kötü Niyetli Kadın'ın size hakkında bilgi verdiği Sally Godfrey'dir (Pamela 260).

Ancak bu bölümde B., Freud'un inkar savunma mekanizmasını uygular ve bilinçsizce eylemini haklı çıkarmaya çalışır. Sally'nin durumunda suçsuz olduğunu belirtmeye çalışır, ancak daha sonra B.'nin güvenilir bir anlatıcı olmadığını öğreniriz çünkü Sally, doğum yatağının acısına katlandıktan ve onu büyütmek için gizlice B.'nin kız kardeşine bebeğini verdikten sonra, B. Sally ondan ayrılmak üzere gemiye bindiğinde çok üzüldü, duygularını şöyle anlatıyor: "Sonra karaya çıkana kadar ve indikten sonra, en ufak bir Görünüşünü fark edebildiğim sürece, Gemiye baktım; çünkü onu terk ettiğimde bir bakıma Yelken altındaydı: Ve bu yüzden oldukça rahatsız bir şekilde Hanıma döndüm" (Pamela 292).

Bu amaçla, onunla olan ilişkisinde bir şekilde yenilgiye uğrar ve onunla ilgili acı dolu anılarını bilinçaltına bastırır ve bu acı anıları yaşamamak için sahte evlilik kararından bu nedenle vazgeçer. Tekrar.

Aynı şekilde, kontesle olan gizli evlilik dışı ilişkisi de yakınlaşma korkusuna işaret eder. Gerçekten de, zamanını ve ilgisini iki kadın arasında paylaştırarak bilinçsizce kendisini herhangi bir duygusal bağımlılıktan ve yakınlıktan korumayı amaçlamaktadır. Bu noktayla ilgili olarak Dussinger, "B.'nin din değiştirmesi, açıkça, Richardson'ın kınadığı romantik entrikaların basit işleyiş biçimi değil, sanat ve hafıza tarafından kontrol edilen duyguların baskısı altında kazanılan bir farkındalıktır ve elbette Pamela II bunu göstermektedir . B.'nin kontesle ilişkisi olduğunda "nüksetmeye" karşı hiçbir güvence yoktur" (388).

3.1.2 Pamela'nın İç Çatışmaları ve Savunmaları

Pamela'nın aşırı affetmesi, samimiyet korkusundan ve düşük özgüveninden kaynaklanır. Tyson, yoğun yakınlaşma korkusu yaşayan bir erkeğe âşık olan bir kadının kendisinin de yakınlaşma korkusu yaşadığını ve "koruyucu kabuğuna" yönelik bir tehdit olmadığı için onu yoğun bir şekilde alkışlayabildiğini örneklendirir (41). Romanda gördüğümüz gibi, kadın kahraman yakınlaşma korkusundan muzdariptir ve B.'nin yakınlaşma arzusu olmadığının ve onun çapkınlığının tamamen farkındadır. Sonuç olarak, onun evlenme teklifini kabul ederek, koruyucu kabuğuna tehdit oluşturabilecek her türlü tehlikeden emin olduğunu bilir. Pamela'nın B.'nin geçmişteki ve şimdiki suistimalini abartılı bir şekilde affetmesi, süperegosunun şekillenmesinde önemli rolü olan ebeveynlerinin dini inançlarından kaynaklanan düşük benlik saygısının bir göstergesidir ve bu nedenle bilinçsizce daha iyisini hak etmediğine inanır.

Nye, Gerçeklik Kaygısının, gerçek dünyadan bir unsur bir kişiyi tehdit ettiğinde ortaya çıktığını açıklıyor. Bu durumda birey tehlikeli gerçekler ve koşullarla karşı karşıya kalır. Kaygı, tehlikeyi ortadan kaldırmak için bir uyarıcı olarak başvurulabilir ve uygun bir tepkinin uygulanamadığı durumlarda kaygı artar ve kişiyi güçsüzleştirir. Pamela, onurunu ve manevi değerlerini sürekli tehdit eden böyle bir durumla karşı karşıyadır (42).

Kadın kahramanın durumları, B.'nin tekrarlayan cinsel saldırıları, Lincolnshire'da kahya, Bayan Jewkes'in sert bakışları altında hapsedilmesi ve efendisine karşı artan cinsel çekiciliği onu histeriye sürükler. Doody, Lincolnshire'dan kaçmaya çalışırken kahramanın cesaretini kaybettiği bazı anlar olduğunu açıklarken, sadece iki zavallı inek olan boğaları görmekten korkuyor. Nitekim Richardson bu sahneyi tasvir ederek "Pamela'nın kaçışının önündeki engel kendi içindedir" demek istemiştir ve bu iki boğayı Bay B. ve Bayan Jewkes ile ilişkilendiren sadece kahramanın hayal gücüdür. Başka bir deyişle, Richardson onun kafa karıştırıcı durumuna, ruhunun derinliğine ve aynı zamanda iç çatışmalarına ışık tutmaya çalıştı (103-4). Yoğun gerçeklik kaygıları, halüsinasyonuna ve ayırt etmesine ve kaçmasına engel olan görsel hatasıyla sonuçlanıyor.

Kadın kahramanın efendisine karşı artan cinsel çekiciliği, genel olarak bastırmaya çalıştığı iç çatışmalarından biridir, çünkü duygu ve düşünceleri, ahlaki değerlerine ve süper egosunu şekillendiren ebeveynlerinin dini talimatlarına uymaz. Bu yüzden onları düşünürken kendinden utanır. Mektup yazısıyla gizli duygularını ve bilinçaltını açığa vurduğunu anlatırken. Bu, Pamela'nın, avlanmaya gittiğinde boğulmaktan kurtarılan efendisinin güvenliğini duyduğuna sevinmesiyle açıklanabilir. Kendi duygularını anlatırken, "Elbette, diğer İnsanlar gibi değilim! Eminim ondan nefret etmeme yetecek kadar şey yaptı; ama yine de onun çok büyük olan Tehlikesini duyduğumda, içimde yapamadım. Gönlüm, Onun Güvenliği için sevinmekten kaçınır; ölümü acılarımı sona erdirecek olsa da" (110).

Aynı şekilde pencereden efendisine bakıp görünüşüne hayran kaldığında, ona karşı bastırmaya çalıştığı bilinçsiz ve gerçek duygularını açığa vurur. Mektubunda bahsettiği gibi, "Ona pencereden baktım ve büyüleyici bir şekilde giyinmişti: Elbette, yakışıklı ve iyi bir Beyefendi! Ne yazık ki Kalbi onunki kadar iyi değil. Görünüş! Neden ondan nefret edemiyorum?" (120). Dahası, B. sonunda Pamela'nın Lincolnshire'dan ayrılmasına izin verdiğinde, Pamela'nın oradan ayrılmaya istekli olmaması garip. Duyguları hakkında yazdığı gibi, "Sanırım Evi terk etmeye isteksizdim. Buna inanabiliyor musun? Benim sorunum ne olabilir, merak ediyorum! Çok garip bir şey hissettim ve Kalbim çok ağırdı! Acaba ne oldu? ben mi!" (148).

Margaret Ann Doody'nin "Samuel Richardson: Kurgu ve Bilgi" başlıklı makalesinde, on dokuzuncu yüzyıl edebiyatının Richardson'ın şahsiyetlerini "içsel derinlikler ve mantıksızlıklar" içerdikleri için karakter olarak gördüklerini belirttiği gibi. Pamela, bilinçli olarak, duygu ve düşüncelerinin ahlaki değerleriyle çeliştiğini fark eder. Gerçek duygularını kendisinden saklamaya çalıştığı için bir iç çatışması vardır. Bunları kabul ederse, "Bay B'nin almasını istediği aşağılık bir konuma düşerek ve kendini derinden yaralayarak" kaybolacaktır (104). Buna göre, tüm kabul edilemez duygularını bastırmaya ve bilinçaltına atmaya çalışır, bu da sonunda tekrarlayan bayılma nöbetleri ve intihar etme kararı da dahil olmak üzere histerik olmasına neden olur.

Pamela ayrıca Sally Godfrey vakasına kafayı takmış durumda, düşüncelerini şöyle yazıyor: "Bunlar üzerinde kafa yormak için dolabıma gittim. " (Pamela 263).

Zihni bu tatsız B'nin geçmiş sırrına takıntılı olsa da, hiperaktif üstbenliği nedeniyle bu konudaki merakını bastırmaya çalışır, "Zavallı Bayan Sally Godfrey hakkında tutmaya cesaret ettiğim tek bir ipucu bile vermedi. Keşke Leydim bundan söz etmemişti. Çünkü bende pek hoş olmayan bir merak uyandırdı" (Pamela 272).

3.1.3 Pamela'nın Savunması Olarak Yazdığı Mektubu

Kahraman, tüm nahoş düşünce ve duygularını yazarak bastırmaya çalışır. Kaygı yüklü bir durumla karşılaştığında hemen soyunma odasına sığınır ve yazmaya başlar. Yani yazarak sakinleşiyor. JW Fisher, "Closet Work: The Relationship Between Physical and Psychological Spaces in Pamela" adlı makalesinde, Pamela'nın mektuplarının ve günlükünün onun iç yaşamının yansımasını sergilediğini, tüm anlık düşüncelerini, çatışan duygularını ve ayrıca dramatik yaşamını ortaya koyduğunu belirtmiştir. "ana yazma yöntemi" ile gerilim. Pamela'nın mektuplarında tasvir edilen sahnelerin fiziksel kurgusu psikolojik bir öneme sahiptir, örneğin Bedfordshire evindeyken, efendisinin kendisine cinsel saldırı girişiminde bulunduğu dolap odasından korkar, ancak kilitli dolabı onun sığınağı olur. Lincolnshire evinde tutsak olduğunda (22-3).

Ayrıca Fisher, ne zaman kahramanın ruhunun rahatsız olduğundan bahseder, dolabına sığınır ve duygularını yazmaya başlar. "Düşünden sonra ve canla başla arzulan nikahtan önce Pamela, "Dolabıma sığındım, Eğlenmek ve kafamın Kaygısını dağıtmak için Kalem ve Mürekkep'e başvurdum" diyor (II, 148)" (II, 148)" (34). Ayrıca Miss Darnford'a yazdığı mektubunda, dolabına sığınarak sakinleşmeye çalıştığını ve yazarak kocasını görmeyi beklemekten vazgeçtiğini belirtiyor. Yazdığı gibi, "Akşam yemeğinde onu beklediğim için onu görmek için o kadar sabırsızlandım ki, yazı yazarak onu oyalamaya çalışmak için dolabıma çekilmek zorunda kaldım; ve sonuncumun kasvetli sonucu o zaman oldu. Konu" (Pamela 489).

Sonuç olarak, romanın kahramanı, kabul edilemez tüm düşünce ve duygularını yazarak bastırmaya çalışır.

Gerçekten de cinsel içgüdülerini ve nahoş düşüncelerini yazma eylemiyle yerinden etmeye çalışır.

Sonunda yazma edimiyle yüceltir, romanda da gördüğümüz gibi ilk çocuğunu doğurduktan sonra kocasının tavsiyesiyle iddialı bir edebiyat projesine girer. Lady Davers'a yazdığı gibi, "Bay B., Bay Locke'un Eğitim Üzerine İnceleme adlı kitabını az önce elime verdi ve bu konudaki Düşüncelerimi yazılı olarak ona iletmemi istiyor" (Pamela 551) . Sonunda bu edebi projeyi üstlense de korkuları nedeniyle ilk başta bunu kabul etmekte isteksizdir.

Diane Monique Harris, Pamela'nın "Locke ile edebi eşleşmeyi" kabul ederse küstah görünebileceği endişesi nedeniyle ilk başta Lockean projesini kabul etmekten korktuğunu açıklıyor. Sosyal statüsünün üzerinde olan B. ile evlenmekten endişe duyduğu gibi, şimdi de kendi seviyesinin üzerinde yazmaktan endişe duymaktadır (175). Endişesini B.'ye yazdığı bir mektupta dile getirirken, "Sevgili kendinize bu önemli Konular hakkında yazarken Küremin dışına çıktığımdan korkmaya başlıyorum" (Pamela 628).

Pamela, korkularını ve kaygılarını yendikten sonra ciddi bir şekilde bu edebi projeyi üstlenir. Romanın ikinci bölümünde kadın kahraman, mektuplarının pek çok okuyucu arasında geniş çapta dağıtılacağını tamamen farkındadır. Bu nedenle pek çok okuyucu arasında onu küçük düşürmeden dolaşabilecek bir "metin gövdesi" oluşturmaya özen gösteriyor ve bu nedenle evlendikten sonra sert ve resmi tavrını eski doğal ve açık sözlü tonuyla değiştiriyor. (Harris 190). B.'ye dünyaya edebi bir nesil sunma niyetini açıkladığı gibi, "yalnızca Ailenizi düşünerek yazdığım için, hatırlayacaksınız, çalışmalarını halka açık olan Bay Locke'u takip ederken, Kendimi Dünyanın Genelliğine yönlendiriyordum gibi düşünülür" (Pamela 640). Bu nedenle, kahraman bilinçsizce bir ego savunma mekanizması olarak yer değiştirmeden yararlanır ve kabul edilemez tüm düşünceleri, duyguları ve kaygıları o anda yazı yoluyla yerinden eder ve bu da onu edebi projede Bay Locke ile işbirliği yaptığında nihayetinde yüceltmeye götürür.

3.2 Pamela'daki Tekinsiz Öğeler

Freud, "aksi takdirde yeterince masum olacak şeyi tekinsiz bir atmosferle çevreleyen ve aksi takdirde kaçınılmaz ve kaçınılmaz bir şey fikrini üzerimize zorlayan, yalnızca bu istemsiz tekrar etme faktörüdür" açıklamasını yapar.

sadece 'tesadüf'ten bahsetmeliydik" (Freud 942). Ayrıca karey Perkins, tekinsizliğin aynı zamanda tanıdık ve tuhaf, güvenli ve güvensiz, bilinen ve güvensiz olduğunu belirtmiştir. Bildiğimiz kadarıyla tekinsizlik, eşzamanlı olayların açık bir sebep olmadan tekrar etmesi, gizemli ve gizli bir şeydir.

3.2.1 Çift Fikri ve Déjà-vu

Bennet ve Royle, tekinsizliğin "bir duygunun, durumun, olayın veya karakterin tekrarı" da dahil olmak üzere garip türde tekrarlar içerdiğini açıklıyor; bu açıdan tekinsizin iki bariz örneği déjà-vu deneyimi olacaktır (bir şeyin daha önce oldu) ve çift (veya doppelganger) fikri" (37).

Abrams ve Harpham , Viktorya dönemi yazarlarının yazılarında edebi ikileme kullanmaktan fayda sağladıklarından bahseder, örneğin, Robert Louis Stevenson Dr. Jekyll ve Mr. Jane Bennet, kız kardeşi Elizabeth'e karşı. Aslında bir dublörün veya bir folyonun, kahramanla zıtlık oluşturan bir karakter olduğunu ve yazarın bunu, kahramanın kendine özgü mizacını vurgulamak veya vurgulamak için uyguladığını söylemeye devam ediyor (265).

Dahası, Resonfeld, bilinçli ya da bilinçsiz olarak psikolojik ikizlerden yararlanan romancının, iki karakteri tekrar tekrar yan yana koyduğunu, toplumsal olarak kabul edilebilir ya da geleneksel kişiliğin kaynağı olan, "ötekinin özgür, ketlenmemiş, genellikle suçlu benliği dışsallaştırdığını" (qtd) açıklar. .Gilbert ve Gubar'da 85).

Pamela'da , artık Bayan Wrighton kılığına girerek yaşaması gereken düşmüş Sally Godfrey, kadın kahramanın dublörüdür. Aslında o, Pamela'nın bastırılmış içgüdülerinin ve kimliğinin arzularının vücut bulmuş halidir, Pamela'nın egosu onları bastırmaya çalışır ve kendisini Bay B'den şiddetle uzak tutarak, sonunda sosyal merdiveni tırmanabilir ve üst sınıfı geçebilir. Squire B'nin yasal karısı olarak toplumun. Sally Godfrey, Richardson'ın romanında önemli olan ahlaki örneği temsil ediyor, çünkü kadınlara yönelik baskısında bir tür psikoz sergileyen bir toplumda aşk için ödenen bedel sürgün ve hayatının sonuna kadar kılık değiştirmiş yaşamak.

Pamela, B.'nin yasal eşi olmayı başararak üst sınıfa nüfuz etse de, mektuplarıyla ortaya koyduğu davranış ve endişeleri, kendisinin de Bay B'nin metresi olmayı istediğini ve gizlice anne babasına ve onların pürtenlerine tecavüz etmek istediğini gösteriyor. süperegosunu şekillendiren talimatlar. Pamela, kimliğinin yıkıcı arzularının peşinden gitme de Sally yapar ve sonunda düşer. Böylece Sally sürgüne gönderilir ve ayrıca hayatını Bayan Wrighton adıyla sürdürmek zorunda kaldığı için aşkından, çocuğundan ve hatta kimliğinden mahrum kalır.

Richardson'ın sempatik okuyucularından Margaret Ann Doody, Pamela'yı yüksek sosyal sınıfta bulmak için romanın anlatımında Sally Godfrey bölümünün hayati önem taşıdığını, ancak bu bölümün sorunun "hayırlı" çözümü için dikkatsizce yapıldığını savunuyor. bu kısımdan Doody gibi, Mark Kinkead-Weekes de bu bölümün hayırlı bir şekilde okunmasını ve ayrıca "ortodoks ahlaktan kesin bir kopuşu" öneriyor. Kinkead-Weekes, Sally'nin zorluklarının Bay B'nin baştan çıkarmasına karşı koyamamasıyla bitmediğini, ancak kendi felaketinde büyük ölçüde inisiyatifi kendi eline aldığını açıklıyor. Baştan çıkarıcısına hala aşık olmasına rağmen, tekrar düşmemek için sürgüne koşmasına neden olan çocuk yatağı korkularının uyarısından yalnızca oldukça etkilenir (qtd. in Rivero 54). Bu tartışmanın devamında Rivero, makalesinde, Richardson'ın Sally Godfrey'i mağdur ederek Pamela'yı kurtarmak için anlatısını tamamlamayı başardığını ve ayrıca Pamela'nın iyiliğini, üstünlüğünü, bağlılıklarını ve Bay B'ye olan sevgisini pekiştirdiğini gösterebileceğini belirtir. Bu nedenle, Sally Godfrey vakasının herhangi bir hayırlı okuması, onun bastırılmasına bağlıdır (55).

Pamela, açıkça Sally'yi dramatik bir şekilde karşılaştırmayı amaçlıyor. Bay B için Pamela ihtiyatlı, saf ve iyi olan her şeyken, Sally tutkulu, kusurlu ve kötü niyetli. Bay B'nin kendisinin Sally'den bu şekilde bahsettiği gibi, "Bu benim Pamela'm, bu Kötü niyetli kadının en kötü niyetli olarak size bildirdiği Sally Godfrey'dir" (Pamela 260) . Bu iki kadın birçok yönden birbirine zıt olsa da Sally, Pamela'nın ikizidir. Pamela'nın tutkulara teslim olma, kendi cazibelerinin peşinden gitme ve süperegosunun sesini susturma dürtüsünü tasvir ediyor.

Bu noktadan hareketle Rivero, "The Place of Sally Godfrey in Pamela" başlıklı makalesinde , Richardson'ın Sally adını incelikte seçtiğini, çünkü bunun kısıtlamaları yıkmak ve aynı zamanda tutku ve arzu sınırlarını aşmak anlamına geldiğini açıklamıştır. Aslında, "küçük tutku saldırılarına düşme" eğilimindedir ve ayrıca Godfrey'in soyadı, onun Tanrı-başı ile çatışmasını akla getirir. Dahası, Richardson için Sally'nin , korkunç bir kaderle karşı karşıya kalan fahişe Clarissa'daki Sally Martin gibi tanrısız, sapık ve düşmüş kadınları adlandırmak için kullanıldığı anlaşıyor (59) .

Gerçekten de, Sally'nin düşüşünden ve yok edilmesinden sonra, Pamela yüksek sosyal sınıfa nüfuz edebildi.

Aynı şekilde, Polly Barlow Pamela'nın genç ve güzel hizmetçisi onun için günahkar bir ikizdir. Lord Davers'ın yeğeni ve kaliteli bir adam olan Jacky H. tarafından baştan çıkarılır ve metresi olmaya razı olur. Diane Monique Harris, Pamela ve Polly arasındaki "onomastik benzerliği" tesadüfi olmadığını, çünkü Polly'nin Pamela'nın günahkar ikizi olduğunu, yüksek sosyal sınıftan bir adam tarafından takip edilen ve baştan çıkarılan güzel hizmetçi olduğunu ve onun metresi olma teklifini kabul ettiğini açıklıyor (205). Pamela, Polly'yi Jacky ile olan ilişkisinden dolayı hizmetçi olarak, aralarındaki hem benzerliğe hem de farklılığa kendisi dikkat ediyor: "Ama, gerçekten Polly, seni mazur gösteremem. Benim korumam altındasın. Bir zamanlar benim kadar tehlikeli bir Durumdaydım. Olabilirsin. Ve senden işittiğim Dil ve Davranışla bundan kaçmadım, Çocuk" (Pamela 461).

Harris ayrıca, bu iki karakter arasındaki paralelliğin, Polly'nin ilişkilerinin derinliğini keşfetmeye çalışırken Pamela'ya bir itirafta bulunduğundan, "Polly'nin tutulan metresi olarak yeni kimliğinin kutsanması" gerçeğiyle öne çıktığını açıklıyor: "Ben Sizi çok iyi anlıyorum Ama böylesine sefil bir Pazarlığı bozmak için çok mu geç? Şerefimizi çoktan feda ettiniz mi? Hayır, Madam; ama onu Elimden altına verdim" (Pamela 464) . Bu nedenle, Pamela yazısında Squire'in B'nin "tutulan metresi sözleşmesi" olmayı reddederken, hizmetçisi yazısında Mr.

H.'nin metresi (206). Sonuç olarak Polly, Pamela'nın onlarla yüzleştiği ve onlarla üstesinden gelebileceği tutku ve ayartmaya kapılır.

Terry Castle, romanın ilk bölümünde kadın kahramanın başkalaşımını mümkün kılan değişken kalıpları inkar etmeye çalıştığı için, romanın ikinci bölümünü bir tür "karnavaldan uzaklaştırma" olarak değerlendiriyor. Castle, İkinci Bölüm'ün maskeli balo bölümünü ele alıyor ve kategorilerin esnekliği ve karşıtların birleşimi nedeniyle bunun bir "yeniden karnavallaşma" anı olduğuna inanıyor. Okuyucu, bir şeyin kendisine tanıdık geldiğine dair garip bir his yaşar, "evrensel taksonomik kaosu ortasında Pamela'yı burada gören bir tür déjâ-vu". Ek olarak, kadın kahramanın vücudu, Bay B.'nin çocuğuna hamile olduğu belliyken, ilkel bir Quaker gibi giyindiği için şenlikli bir çelişki görüntüsü yaratır. Bu nedenle, karnaval karmaşasının gözle görülür bir tezahürüdür. Gerçekten de okuyucu, onun çifte öyküsünü ve teatral ayrımları ihlal ettiğini hatırlıyor" (130-1).

3.3. Pamela'da Üçlü Ruh 3.3.1

Pamela'nın Hiperaktif Süperegosu

Romanın kahramanı, henüz on iki yaşından beri Leydi B.'nin hizmetindeydi. Böylece ergenlik çağındaki bir kız olarak yavaş yavaş kendi doğal içgüdüleriyle yüzleşir. Aynı şekilde Leydisinin ölümünden sonra kendisi için tatsız olan durum ve koşulları yaşar. Gerçekten de, id'in içgüdüsel arzuları ile süperegosunun sosyal baskısının talepleri arasında sıkışıp kalmıştır. Araştırmacıların görüşüne göre, Pamela, roman boyunca birçok durumda görebileceğimiz gibi, sonunda kendini suçlu hissetmesine neden olan ve ayrıca sık sık kendinden utanan hiperaktif süperegosundan muzdariptir.

Nye, ebeveynlerin gerçekten de toplumu temsil ettiğini tartışıyor. Düşüncelerimizin, duygularımızın ve eylemlerimizin doğru ve yanlış yolu için çeşitli kriterleri vardır. Bu ahlaki kriterlerin oluşturulmasında toplumun diğer yetişkin üyelerinin kendi rolleri vardır. Örneğin, çoğu ailede sosyal normlar ve gelenekler çocuklara aktarılır. Freud'un teorisine göre süperegö, ebeveynlerimizin değerlerinin kişinin kişiliğiyle harmanlanmış halidir (30).

Kahramanın ebeveynlerinin onun süperegosunu şekillendirmede önemli bir rolü vardır. Bu noktayla ilgili olarak Dussinger, Pamela'nın anne ve babasının roman boyunca ağırlıklı olarak "koro işlevine" sahip olduklarını ve aksiyona çok az müdahale ettiklerini belirtir. Andrews, romanın en başından itibaren, Pamela'nın uyması gereken erdem ve dürüstlük de dahil olmak üzere ahlak standartlarını ileri sürer ve kızlarını, efendisinin niyetleri konusunda dikkatli olması gerektiği konusunda uyarırlar, ancak, kahramanın kendisi olmak için hiçbir neden görmez. Henüz bir çocuk olduğu ve yeni işvereniyle ilişkisinin merhum metresiyle olan ilişkisinden farklı olduğunu göremediği için efendisinin davranışlarından şüpheleniyor. Bu nedenle, ebeveyninin efendisinin davranışlarıyla ilgili endişelerini tam olarak anlayamaz ve birbiriyle çelişen iki otorite biçimine hizmet etme konusunda kafası karışır (379).

Gerçekten de Andrews, süper egosu üzerinde önemli etkisi olan püriten inançlarını kızlarına aktarmaya çalışır. Bu noktayla ilgili olarak Watt, Püritenliğin romantik aşk değerlerini onaylamadığını, ancak karı koca ilişkisinin manevi öneme sahip olduğunu düşündüğünü açıklar. Evliliğin idealleştirilmesi Protestanlığa aittir, buna karşılık, Roma Katolikliği bekarlığa büyük saygı duyuyordu. Puritanizm'de evlilik dışı tüm cinsel faaliyetler şiddetle yasaklanmıştır ve insanın fiziksel doğasını " Sonbaharın lanet olası kalımları " olarak görür . Sonuç olarak, erdemin kendisi, doğal içgüdüleri bastırma meselesi haline gelir (155-6).

On sekizinci yüzyıl, erdemin esas olarak cinsel terimlerle yeniden tanımlanmasını sunar. Dr. Johnson, erkeğin üstün kalitesinin, genel olarak aşk tutkusuyla özdeşleşen doğal dürtülerine ne kadar direnmeye çalıştığında ortaya çıktığını belirtti. Richardson'ın tutumu, iyi bir adamın hayatı boyunca tutkularıyla her zaman çatışma içinde olduğuna inandığı için Johnson'inkiyle aynıydı. Üstelik romanlarında bu tutkuların öncelikle cinsel tutkular olduğunu açıklığa kavuşturur (Watt 157).

Watt, 18. yüzyıl İngiltere'sindeki hizmetçi kızların durumunun gözle görülür şekilde saldırgan olduğunu göstermeye devam ediyor. Ev hizmetlilerinin normal kaderi, işverenler onları evlenene kadar yanlarında kalmaları için kısıtladığından üzücüydü. Öte yandan birçok işveren hiçbir koşulda evlenmelerine izin vermiyordu. Bu ekonomik koşullar nedeniyle, Londra'daki evli olmayan hizmetçilerin sayısı önemli ölçüde arttı. Toplumun orta ve alt sınıflarına mensup kız çocuklarına uygun bir evlilik gerçekleştirmek çok meşakkatli olmuş ve bu kızların asıl uğraşı haline gelmiştir. Böylece kadın kahramanın kölelikten kurtulmasının tek yolu, sonunda efendisiyle yaptığı evliliktir (149).

Bu noktalar göz önüne alındığında, Pamela'nın eve dönme ısrarı, süperegosunu fiilen şekillendiren bu püriten inançlara ve on sekizinci yüzyıl toplumunun sosyal baskı ve kodlarına atıfta bulunur. Onun sevgilisi olmayı kabul ederse toplum tarafından dışlanacağını ve aynı zamanda püriten ebeveynleri tarafından reddedileceğinin kesinlikle bilincindedir. Ayrıca birçok eleştirmen, Pamela'nın baştan çıkarıcısının evlenme teklifini kabul etmesini onaylamadığını ifade ediyor. On sekizinci yüzyılda hizmetçi kızların bir beyefendinin sevgilisi olduğunu kabul etmeleri yaygın olsa da, Pamela farklı bir karar alır. Böylece, 18. yüzyıl toplumsal kodlarının etkisine ve aynı zamanda ebeveynlerinin üstbenliği üzerindeki dini eğitimlerine dayanarak, B'nin cazibesine direnir. Bu nedenle, yalnızca yasal biçimde veya evlilikte cinsel ilişkiye girmeyi kabul eder.

Ayrıca, dini inançlarının, süper egosu ve ahlakla ilgili yargıları üzerinde derin bir etkisi vardır. Roman boyunca gördüğümüz gibi, her zaman ilahi takdire başvurur ve tüm eylemleri ve yargıları, inançlarını doğrular. Bu nedenle, ilahi takdir, Pamela'nın hikayesinde aktif bir role sahiptir ve bu, onun yazılarında tamamen hissedilir:

Hayatın her Halinde ve gelecek için tüm Değişikliklerde ve Şanslarda, bizim için neyin en iyi olduğunu Bilen ve sık sık en çok korktuğumuz Kötülükleri Mutluluğumuzun Sebepleri olarak çeviren Tanrı'ya güveneceğim. ve daha büyük olandan Kurtuluşumuz! Tanrı'ya Güvenin bu büyük noktasında ne kadar genç olursam olayım, Deneyimlerim güçlüdür, ancak genel olarak Yargılarım zayıf ve biçimsiz olabilir; ama bu Düşünceleri mazur görün, çünkü onlar sevgili Kızınızın; ve, özledikleri sürece, kendilerini sizin ve merhum leydimin Örneklerinden ve Talimatlarından (Pamela 166) Faydanızdan uzaklaştırın.

Ayrıca, Pamela'nın metresi, Bay B.'nin annesi, onun hayatında önemli bir role sahiptir. Leydi B. sayesinde eğitilmiş bir kız olma şansı vardı. Kendi sınıfından olan diğer kızların aksine Pamela, Leydi B'nin iyiliği sayesinde eğitilmiş bir kız olma şansı buldu. Buna göre efendisi, Lucretia'nın hikayesine atıfta bulunarak onu talebini kabul etmeye ikna etmeye çalıştığında, ona "Lucretia'yı kim suçladıysa, sadece Ravisher'ı suçladıysa?" Barbarca kullanılırsam ölümüm mü?"(Pamela 23). Özellikle, aralarındaki bu tartışma sayesinde, Pamela'nın Lucretia'nın kaderinin tamamen farkında olduğunu anlıyoruz. Kitaplardan öğrendikleri, bilinçsizce üstbenliğini ve ahlak hakkındaki yargılarını etkiliyor.

Bu noktaya saygı duyan Wight, Roma Efsanesi'nde Lucretia'nın cinsel tacize uğradıktan sonra kaybettiği erdemini ve masumiyetini geri kazanmak için intihar ettiğini açıklıyor. Ölümü, Tarquins'in Roma'dan sürülmesine ve Roma Cumhuriyeti'nin kurulmasına neden olur. Romanın kahramanı, efendisinin cinsel çekiciliğine boyun eğerse, Lucretia'nın eylemi gibi, kayıp saflığını geri kazanmak için kendini öldürmesi gerektiğinin farkındadır. Lucretia kendini öldürerek iffetli doğasındaki tecavüz damgasını temizler ve böylece kaybettiği onurunu geri kazanır. Sonuç olarak Pamela, Bay B.'yi cinsel saldırısına maruz kalırsa kendini öldürmekle tehdit eder (49). Bu nedenle vicdanı, tecavüz nedeniyle kaybettiği erdemini geri kazanmanın tek yolunun kendini öldürmek olduğunu gösteriyor.

Nye, süperegonun vicdan adı verilen bir tür içsel yargılama sistemi olarak işlev gördüğünün altını çiziyor. Sıklıkla düşüncelerimiz, arzularımız ve davranışlarımız konusunda katı ve uzlaşmaz bir yargıç olarak çalışır. Ceza vererek egoyu yönetmeye çalışır, örneğin vicdan suçluluk duygusu uyandırır. Süperego, karakterimizin ayrılmaz bir parçasıdır ve bizi ebeveynlerimizden ve diğerlerinden daha yoğun eleştirebilir. Süperego, bireyselliğimizi kontrol eden en yüksek psikik enerji seviyesine ulaşırsa, id ve ego üzerinde en yüksek miktarda hakimiyeti elinde tutabilir. Bu nedenle suçluluk duygusu uyandırır ve id'in doğal arzularını yerine getirmesine engel olur. Ek olarak, egonun gerçek zevke erişme girişimleri, yerine getirilmeden kalır (30-1).

Bu noktanın önceliğine gelince, John B. Pierce, "Pamela's Textual Authority" adlı makalesinde, Pamela'nın "sanki bir suç işlemiş gibi" sürekli af dilediğini beyan etmiştir, örneğin romanın en başında Richardson, Merhum metresinin giyinme odasındaki Pamela, efendisinin sözünü kesiyor. Bu sahnenin önemli yönü, kahramanın Bay B'ye karşı suçlu davranışıyla ilgilidir çünkü beklenmedik bir şekilde Bay B'yi bir mektup yazarken bulur (30-1). Aslında mektup yazarken hata yapmamıştır ama yazdığı gibi davranır. Sinirlenir ve efendisine karşı utanır ve hiperaktif süper egosu nedeniyle ondan af diler. Mektubunda duygularını şöyle anlatır: Korktum, hislerimden oldum.; şimdilik, merhum leydimin soyunma odasında bu mektubu katlarken, genç efendim içeri giriyor! İyi Baylar! Nasıl korktum! Mektubu koluma saklamaya gittim ve beni yüklenmiş

görünce gülümseyerek dedi kime yazıyorsun Pamela? (Pamela 11).

Pamela'nın, efendisi ve Bayan Jewkes gibi onu rahatsız eden diğerlerini affetmesi, gerçekten de hiperaktif süper egosundan kaynaklanmaktadır. Kadın kahramanın affı, kocasının kontesle evlilik dışı ilişkisini görmezden gelmesine kadar varır, bu nedenle tepkisi, hiperaktif süperegosu tarafından felç edildiğini gösterir. Ayrıca Pamela evlendikten sonra daha itaatkar ve naif hale gelir, bu nedenle romanın ikinci bölümü hiç de ilk bölümü kadar çekici değildir ve okuyucu artık kadın kahramanın efendisinin talepleriyle yüzleşmesine tanık olmaz. hiperaktif süperegosunun bir sonucu olarak efendisinin yaptıklarını alkışlıyor.

Erken Lincolnshire'lı Pamela, paranoyadan muzdariptir ve bu mizaç, yalnızca Bayan Brown tarafından esaretinden kaynaklanmaz. Temizlikçi Jewkes, ama aynı zamanda sık sık ebeveynlerinin onayını ararken "gerilemesi" yüzünden. Ayrıca, dış dünyada bulunduğu "zihninde hayvanlıkla ilişkilendirilen" kendi doğal içgüdülerini ve tutkularını fark ettiğinde, sonunda yaşamı inkar edecek kadar tiksinsmesine neden olur. İlk başta kaotik durumunu, bir çıkış yolu bulmak için yaptığı araştırmayla ve ayrıca hizmetçiye aldatma planıyla yönetmeye çalışır. Şaşkınlığından çıkış yolu bulamadığı için daha sabırsız ve sinirli hale gelir (Dussinger 382). Günlüğünde yazdığı gibi: "Talih tarafından Aptallaştırılmaya o kadar alıştım ki, kendimi nasıl yöneteceğimi neredeyse bilemiyorum; ve İnsanlık açısından neredeyse bir Kafirim" (Pamela 92) . Bu nedenle, duyguları hakkında kafası karışır, çünkü egosu, son zamanlarda idin içgüdüsel arzuları ile süperegosu tarafından temsil edilen toplumun ahlaki kısıtlamalarının talepleri arasında aracılık edemez.

Dahası, Squire nihayetinde Lincolnshire eyaletinden ayrılmasını onayladığında, Pamela oradan ayrılmaya isteksiz olmasına şaşırır. Pamela, ailesinin evine gelmeden önce, bir teslimatçı ona efendisinden dolayı olarak onunla evlenmek istediği bir mektup getirir ve ciddi şekilde hasta olduğu için geri dönmesini ister. Kadın kahraman bu mektubu alarak coşar. Kendi gerçek duygularını inkar etmek ve içgüdüsel duygularını bastırmak için gösterdiği tüm çabalara rağmen.

id'in arzuları, bu kritik anda ona dönmeye karar verir. Gerçekten de kimliğinin arzusuna teslim olur ve Bay B'nin gerçek niyetinden şüphelenmesine rağmen efendisine geri döner.

Abjadian, romanın bu doruk noktasının önemine rağmen, on sekizinci yüzyılda orta sınıf insanların her bir eylemi için dini bir gerekçeye sahip olduğunu açıklıyor. Sonuç olarak Pamela, roman boyunca dindarlıktan bahseder. Zeki bir romancı, orta sınıfın hırslılığını dinsel gerekçelerinin altında bulabilir. Pamela, tüm dindarlığına ve efendisinin duygusallığının farkında olmasına rağmen, ahlaki dönüşümü okuyucuların güvenine layık olmasa da, Bay B. ile evliliğinden memnun. Dolayısıyla bu romanın etik kalıpları, heterojen duygularla çelişiyor. Bay B., sınırsız tutkusuna karşı koyamayan, huysuz ve şehvet düşkünü bir adamdır. Pamela saflığın simgesidir ve tekrar tekrar baygınlık geçirerek onurunu kurtarır, ancak efendisinin dönüşümünü bilmeden evlenme teklifini mutlu bir şekilde kabul eder. Herhangi bir hata yaptığı için ustasını affeder ve ona saygı duyar ve onu över. Bu gerçekler, Richardson'ın erdem ve dindarlığın edepliliği ve bunların sosyal konuma göre önceliği hakkındaki sözleriyle doğrudan çalışmaktadır (458).

Dussinger'e göre, "Göletin yanında, Narssisus'un çaresizlik kuyusunu hatırlatan ikonografik bir görüntü" ile kendini sakinleştirmeyi başarıyor. Kendisini havuzda boğmak için fikrini değiştirmesine neden olan Devine Grace'e minnettardır (383). Nitekim bir an için ölüm dürtüsüne kapılır, tüm zorluk ve kaygılarına intihar girişimiyle son vermeye karar verir ama bir anda dini inancı nedeniyle istemsiz olarak kalbini değiştirir. Tanrı'nın onu gücünün ötesinde denemeyeceği ve efendisinin bile fikrini değiştirebileceği sonucuna varır. Aslında romanda anlattığı gibi vicdanı kendi kendini cezalandırmaya başlar: O zaman, diye düşündüm, sen kibirli olduğun için sana kim, hayatın üzerinde bir Güç verdi? Aklının zayıflığı sana onu Onurla korumanın bir yolunu göstermiyorsa, ona bir Son vermek için sana kim yetki verdi? Şu anda

ayartıldığın denemelerden, Tanrı'nın hangi Amaçlara hizmet etmek zorunda olabileceğini nereden biliyorsun? Tanrı'nın İradesine bir sınır koyup, "Bu kadarına katlanacağım, daha fazla değil" mi diyeceksin? Ve, Deneme genişletilir ve devam ettirilirse, ona katlanmak yerine ölmeyi tercih edeceğini söylemeye cüret edecek misin? (Pamela 107).

Ayrıca Pamela, kocasının ısrarı üzerine isteksizce maskeli baloya katılmayı kabul ettikten sonra, bu partide geçecek olan özgürlük konusunda endişelenmeye başladı. Bay B.'nin kendisi için seçtiği bir Quaker's elbise giyiyor ve süperegosunun şekillenmesinde etkili olan püriten inançları nedeniyle bu dış alışkanlığın iç alışkanlığına iyi uyum sağladığını hissediyor. Ancak maskeye geldiğinde Roma Katolik dini kıyafetleri giymiş olanlardan rahatsız oluyor. Böylece, kadın kahramanın süperegosu kendi başına ahlaki bir yargıda bulunur, "Piskoposları, Kardinalleri, Rahipleri, Rahibeleri, vb. canlandıran bazı kişiler tarafından alınan İfade ve Davranış Özgürlükleri başka nasıl açıklanabilir? Söylediğini duyduğum serbest şeyler için, Bu Alışkanlıklara sahip Kişilerdendi; çok fazla Lütuf ve Edepsizlikle davranan" (Pamela 538).

Kadın kahraman, bu maskeli balocuların uygunsuz davranışlarına ve ayrıca özgürlüklerine itiraz ettiğinde, aslında, bir püriten olarak, üst makamla ilişkilendirilen Roma Katolikliği ile keskin anlaşmazlığını ifade eder. Oliver, rahibe ve kardinal gibi Roma Katolik ruhban alışkanlıklarına sahip kişilerin, aristokrasinin üyeleri olduklarını yabancı dillerindeki acılıkları, asil tavırları ve en önemlisi ahlaksızlıkları, örneğin Bay B. İspanyollar, bağlı kuruluşları aristokratik yozlaşma ve özgürlüklerle giydirmez. Kahraman, Katoliklere itirazını, zamanının sosyal baskısına dayanan iki nedenden dolayı ileri sürer. Birincisi, İngiltere'de Katolikler "kalıtsal hakların ve hiyerarşik dini ve sosyal sistemlerin destekçileri" olarak görülüyordu. İkincisi, Luther'in günlerinden beri, Katoliklere karşı ahlaki gevşeklik suçlamaları vardı ve alt ve orta sınıfın pek çok üyesi ahlaki gevşekliği aristokrasiye bağladı (85). Böylece süperegosu, sınıfının toplumsal kodlarına ve baskılarına dayalı olarak bir yargıda bulunur.

4. Sonuç

Özetlemek gerekirse, Richardson'ın Pamela'sının , sosyal konumlarına uymayan bir şekilde davrandıkları için kaygı, bilinçsiz korkular ve aynı zamanda hoş olmayan duygular yaşamalarına neden olan durumlara karşı karşıya kalan karakterleri dramatize ettiğini kabul etmek gerekir. Efendi B. ya da davranışlarının ve duygularının, Pamela'nın durumunda olduğu gibi süper egolarını şekillendirmede etkili olan kendi inançları ve ahlaki kodlarıyla çeliştiğini fark etti. Böylece kendi iç ve dış çatışmalarına girerler ve kaygılarını azaltmak için farkında olmadan ego savunma mekanizmalarını uygulamaya yönelik çeşitli girişimlerde bulunurlar.

Bu amaçla Pamela , kahramanın anlatısıyla karakterlerin ruhunun derinliğini dramatize etti. Pamela'nın fazlasıyla abartılı nezaketi ve bağışlayıcılığı, onun hiperaktif süperegosundan muzdarip olduğu gerçeğine gönderme yapıyordu. Süper egosu, ebeveynlerinin püriten inançları, merhum hanımefendinin talimatları ve on sekizinci yüzyılın sosyal kodları ve baskıları gibi birçok önemli faktörden etkilenmiştir. Sonuç olarak, Pamela'nın süper egosu hiperaktif hale geldi. Mesela sanki suçluymuş gibi ustasından sürekli af diledi. Daha da önemlisi, kontesle olan zina ilişkisi de dahil olmak üzere tüm hatalarını ve kötü davranışlarını affetti.

Ayrıca, kahramanın onurunu tehdit eden tekrarlayan cinsel saldırı tehlikesiyle romanın kale benzeri ortamları gibi tekinsiz unsurların hikayenin gelişmesinde önemli bir rolü vardı. Ayrıca çift ve déjà-vu rolleri, kadın kahramanın nöbetleri gibi sürpriz kullanımı, falcının gelişi ve maskeli balo sahnesi, hepsi de Freud'un tekinsizlik teorisine Pamela için faydalı olacak önemli unsurlardı . .

Referanslar

- Abrams, MH ve Harpham, G. (2009). Edebi Terimler Sözlüğü. Boston: Wadsworth Cengage Learning, Baskı.
- Abjadian, A. (2012). İngiliz Edebiyatı Üzerine Bir Araştırma (II). Tahran: SAMT, Basım.
- Bennett, A. ve Royle, N. (2009). Edebiyat, Eleştiri ve Teoriye Giriş. Harlow (Birleşik Krallık): Pearson/Longman, Baskı.
- Kitapçı, MK (1996). Edebiyat Teorisi ve Eleştirisine Pratik Bir Giriş. White Plains, NY: Longman, Baskı.
- Kale, T. (1987). Maskeli Balo ve Medeniyet: Onsekizinci Yüzyıl İngiliz Kültürü ve Kurgusunda Karnavalesk . Stanford, CA: Stanford UP, Yazdır.
- Doody, MA (1998). Samuel Richardson: Kurgu ve Bilgi. Onsekizinci Yüzyıl Romanına Cambridge Companion. Ed. John Richetti. New York: Cambridge University Press, 90-120. Yazdır.
- Dussinger, JA (14 Kasım 2014). "Pamela ne biliyordu: Bir Yorum mu?" İngiliz ve Cermen filolojisi 69 (1970): 377-93. JSTOR. Ağ. <www.labs.jstor.org/demo/stable/27705884>.
- Eagleton, T. (1983). Edebiyat Teorisi: Giriş. Oxford: B. Blackwell, Baskı.
- Balıkçı, JW (1986). Dolap çalışması: Pamela'da Fiziksel ve Psikolojik Alanlar Arasındaki İlişki . Samuel Richardson: Tutku ve İhtiyat. Ed. Valerie Grosvenor Myer. Londra: Vizyon, 21-35. Yazdır.
- Freud, S. (2010). "Ego ve Kimlik." Freud - Tüm Eserler. Ed. İvan Smith. 3944-92. PDF.
- . (2010). "Tekinsiz." Norton Teori ve Eleştiri Antolojisi. Ed.
- Gardner, S. (1991) "Bilinçdışı." Freud'un Cambridge Arkadaşı, Ed. Jerome Neu. Cambridge: Cambridge UP, 136-160. Yazdır.
- Gines, Adelaida C. ve ark. (1998). Gelişim Psikolojisi. Manila: Rex Kitap Mağazası, PDF.
- Gilbert, Sandra ve Susan Guber. (20 Ocak 2015). Tavan Arasındaki Deli Kadın: Kadın Yazar ve Ondokuzuncu Yüzyıl Edebi Hayal Gücü. Yale UP: New Jersey, 2000. Google Kitap Arama. Ağ.
- Harris, DM (1998). Apuleius'un Altın Eşek ve Richardson'ın Pamela'sında Gövde ve Metin. Diss. U Toronto, 1998. Ottawa: Kanada Ulusal Kütüphanesi, PDF.
- Hergenahhn, BR (1992). Psikoloji Tarihine Giriş. Belmont, CA: Wadsworth Pub., Google Kitap Arama. Ağ. 22 Ocak 2015.
- Keymer, T. ve Sabor, P. (2006). 'Pamela' in the Marketplace: Eighteenth Century Britanya ve İrlanda'da Edebi Tartışma ve Baskı Kültürü. Cambridge: Cambridge YUKARI.
- Lapsley, DK ve Stey, P. (2011). İd, Ego ve Süperegö. İnsan Davranışı Ansiklopedisi 1-9. PDF.
- Nye, RD (2002). Üç Psikoloji: Freud, Skinner ve Rogers'tan Perspektifler. Trans. Ahmed Celali. 6. baskı. Tahran: Padra. Yazdır.
- Shariat Kashani, A. (2015). Psikanaliz ve Edebiyat ve Sanat: Freud'dan Jack Derrida'ya. Tahran: Nazar. Yazdır.
- Packer, Ş. (2002). Efsane, Tıp ve Filmlerdeki Düşler. Londra: Praeger.
- Perkins, K. (3 Mart 2015). Anlatının Belirleyici Bir Özelliği Olarak "TEKİNSİZ": Hem Tanıdık Hem Gizemli Olarak Tesadüf. 2002. Ağ. <www.kareyperkins.com/papers/uncanny/html> Pierce, JB (2001). Pamela'nın
- Metinsel Otoritesi. Tutku ve Erdem: Samuel Richardson'ın Romanları Üzerine Denemeler. Ed. David Blewett. Toronto YUKARI: Toronto, 8-16. Yazdır.
- Richardson, S. (2001). Pamela. Cilt 1-4. 1. baskı Blackmask Çevrimiçi, PDF.
- Tyson, L. (2006). Günümüzün kritik teorisi: kullanıcı dostu bir Kılavuz. New York: Routledge, Baskı.
- Rivero, AJ (2001). Richardson'ın Pamela'sındaki Sally Godfrey'in yeri . Tutku ve Erdem: Samuel Richardson'ın Romanları Üzerine Denemeler. Toronto YUKARI: Toronto, Ed. David Blewett. 52-72. Yazdır.
- Vaillant, GE (1992). Ego Savunma Mekanizmaları: Klinisyenler ve Araştırmacılar İçin Bir Kılavuz. Washington, DC: Amerikan Psikiyatri, PDF.
- Watt, I. (2001). Romanın Yükselişi; Defoe, Richardson ve Fielding'de çalışmalar. Berkeley: California Üniversitesi, Baskı.
- Wight, D. (2012). Natürmort: Gotik Romanda Edilgenliğin Temsilleri. Diss. Albetra U, 2012. Ottawa: Kütüphane ve Arşivler Kanada, PDF.